گزارش

آغاز بهره‌برداری از میدان گازی توس

شرق: استان‌های شمالی ایران در انتهای شبکه گازرسانی قرار دارند و کمبود گاز بسیاری از صنایع این استان‌ها را تحت تأثیر قرار داده. این در حالی است که در سال ۱۳۸۲ در ۱۰۰ کیلومتری شمال شرق مشهد میدان گازی توس کشف شده اما به بهره‌برداری نرسیده بود. متولیان استانی می‌گویند که تحریم، مشکلات تأمین تجهیزات فنی و کمبود بودجه از مهم‌ترین عوامل عدم توسعه این میدان گازی بوده است. هفته پیش اما مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهوری، از طریق ویدئوکنفرانس، دستور بهره‌برداری از این میدان گازی را صادر کرد.

بر اساس اعلام شرکت ملی نفت ایران ظرفیت گاز درجای میدان گازی توس حدود دو تریلیون مترمکعب برآورد می‌شود و برای توسعه این پروژه تاکنون ۱۲۰ میلیون یورو سرمایه‌گذاری شده است. بر این اساس متولیان شرکت ملی نفت ایران وعده داده‌اند که بهره‌برداری کامل از این میدان تا پایان سال جاری محقق شود و هم‌زمان پروژه‌های متعدد اکتشافی در این منطقه آغاز شده است.

این میدان به عنوان یکی از منابع جدید تأمین خوراک پالایشگاه خانگیران سرخس تعریف شده است و توسعه آن می‌تواند نقش مؤثری در رونق اقتصادی منطقه و تأمین پایدار انرژی در شمال و شرق کشور ایفا کند.

مالک قنواتی، مدیر مهندسی و ساختمان شرکت نفت مناطق مرکزی ایران در جمع خبرنگاران گفت: میدان گازی توس به عنوان نخستین پروژه گرین‌فیلد شمال شرق کشور پس از ۴۰ سال وقفه، با سرمایه‌گذاری ۱۲۰ میلیون یورویی وارد مدار تولید شده و نقش مهمی در پایداری تأمین گاز استان‌های شمال شرق و کاهش ناترازی فصلی انرژی ایفا می‌کند.

او ادامه داد: در شرایط سخت و حساس زمستانی که مناطق شمال شرق کشور به‌شدت به تأمین پایدار گاز نیاز داشتند، گاز تولیدی از میدان توس وارد مدار شد و اجازه نداد حتی لحظه‌ای وقفه در تأمین گاز این منطقه ایجاد شود. این اقدام نقش مهمی در پایداری شبکه گازرسانی و تأمین نیاز مردم ایفا کرده است.

مدیر مهندسی و ساختمان نفت مناطق مرکزی ایران با اشاره به برنامه‌های توسعه‌ای این میدان تصریح کرد: مطابق برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده، حداکثر و بیشینه تولید این میدان در سال آینده به پنج میلیون مترمکعب در روز خواهد رسید.

او افزود: در هفته گذشته حدود یک‌ونیم میلیون مترمکعب گاز از این میدان وارد مدار تولید شده و با برنامه‌ریزی دقیق و اجرای مستمر فعالیت‌ها در بخش‌های زیرسطحی و سطح‌الارضی، روند افزایش تولید با جدیت دنبال می‌شود.

قنواتی اظهار کرد: پس از ۱۵ سال وقفه در توسعه میادین گرین‌فیلد شرکت نفت مناطق مرکزی ایران و در حالی که آخرین میدان توسعه‌یافته مربوط به میدان پارسیان در سال ۱۳۸۸ بود، با استقرار دولت چهاردهم و پیگیری‌های مستمر مقام عالی وزارت نفت و مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران، توسعه هم‌زمان سه میدان گرین‌فیلد در دستور کار قرار گرفت.

او افزود: در کشور حداقل زمان توسعه میادین گرین‌فیلد کمتر از ۴۸ ماه سابقه نداشته، اما امروز خرسندیم که در کمتر از ۱۶ ماه از آغاز به کار دولت چهاردهم، سه میدان دی، خارتنگ و توس به‌صورت هم‌زمان در حال توسعه هستند.

قنواتی با اشاره به بهره‌برداری از میدان دی در سال گذشته گفت: این میدان در فاز نخست با ظرفیت دو میلیون مترمکعب و در فاز نهایی با ظرفیت سه میلیون مترمکعب در حال تولید است. میدان توس که امروز در آن حضور داریم، در فاز تولید زودهنگام با ظرفیت سه میلیون مترمکعب در روز و در فاز نهایی با ظرفیت پنج میلیون مترمکعب در روز به بهره‌برداری خواهد رسید.

مدیر مهندسی و ساختمان شرکت نفت مناطق مرکزی ایران ادامه داد: همچنین میدان خارتنگ به عنوان سومین پروژه گرین‌فیلد، تا پایان اسفندماه با حضور رئیس‌جمهور و مقام عالی وزارت نفت به بهره‌برداری رسمی خواهد رسید و ظرفیت تولیدی بین سه تا ۴.۵ میلیون مترمکعب در روز خواهد داشت.

او تأکید کرد: شرکت ملی نفت ایران در راستای رفع ناترازی انرژی و پایداری تولید گاز در کشور، توسعه میادین گرین‌فیلد را با جدیت در دستور کار قرار داده و هر سه پروژه یادشده در حوزه عملیاتی شرکت نفت مناطق مرکزی ایران در حال اجراست.

قنواتی با تمرکز بر پروژه میدان گازی توس اظهار کرد: این پروژه در استان خراسان رضوی و در منطقه صفر مرزی سرخس، با وجود تمامی چالش‌های پیش‌بینی‌شده و پیش‌بینی‌نشده، با عزم جدی دولت و حمایت وزارت نفت در حال اجراست.

او گفت: توسعه میدان گازی توس به عنوان یکی از طرح‌های کلیدی شرکت ملی نفت ایران با هدف افزایش ظرفیت تولید گاز در شمال شرق کشور و کاهش ناترازی‌های فصلی انرژی تعریف شده است. این پروژه شامل حفاری و تکمیل چهار حلقه چاه گازی، احداث تأسیسات سطح‌الارضی و اجرای خطوط انتقال است.

مدیر مهندسی و ساختمان شرکت نفت مناطق مرکزی ایران تصریح کرد: ظرفیت پیش‌بینی‌شده برای این چهار حلقه چاه در مجموع روزانه سه میلیون مترمکعب گاز است که پس از جمع‌آوری و اندازه‌گیری، به پالایشگاه شهید هاشمی‌نژاد سرخس منتقل خواهد شد.

قنواتی همچنین به «شرق» توضیح داد: «توسعه میدان گازی توس نقش مؤثری در پایداری تولید و تأمین خوراک پالایشگاه شهید هاشمی‌نژاد با هدف تأمین گاز استان‌های شمال شرق کشور شامل خراسان رضوی، خراسان شمالی، خراسان جنوبی، سمنان و گلستان خواهد داشت و به تثبیت فشار در شبکه شمال شرق کمک می‌کند».

او افزود: با دستیابی به ظرفیت نهایی تولید روزانه پنج میلیون مترمکعب گاز، کشور از مصرف معادل پنج میلیون لیتر گازوئیل در روز بی‌نیاز خواهد شد که این میزان صرفه‌جویی ارزشی معادل حدود سه میلیون دلار در روز دارد.

قنواتی ادامه داد: بر این اساس، با تحقق ظرفیت کامل تولید، بازگشت سرمایه پروژه در کمتر از دو ماه محقق خواهد شد که نشان‌دهنده توجیه اقتصادی بالای این طرح است.

«شرق» به پیامدهای آزادسازی غیراصولی نرخ ارز می‌پردازد

جیب خالی‌تر مردم

نوید خیرخواه: اقتصاد ایران بار دیگر وارد مرحله‌ای شده که در آن نرخ ارز نه‌فقط یک متغیر قیمتی، بلکه نیروی اصلی بازآرایی مناسبات اقتصادی است. تصمیم سیاست‌گذار برای جهش دوباره نرخ ارز رسمی و هم‌گرایی آن با بازار آزاد، آن‌هم در شرایطی که این‌بار حتی کالاهای اساسی نیز از چتر ارز ترجیحی خارج شده‌اند، بیش از هر زمان دیگری پیامدهای خود را در تجارت خارجی نمایان کرده است. این تغییر، صرفا یک اصلاح فنی در سامانه‌های ارزی نیست؛ بلکه نقطه عطفی است که ساختار تقاضا، الگوی واردات، وزن صادرات و حتی اندازه دلاری اقتصاد را دستخوش تغییر کرده است. تجربه سال گذشته نشان داد افزایش حدود ۴۰درصدی هزینه واردات، چگونه توانست بدون کاهش محسوس وزن صادرات، واردات کشور را ۱۵ درصد پایین بکشد. این واکنش نامتقارن، نشانه‌ای روشن از کاهش کشش تقاضای وارداتی و افت توان مصرفی خانوارها بود؛ پدیده‌ای که آمارهای رسمی بانک مرکزی نیز آن را تأیید می‌کند.

کیک اقتصاد کوچک شد

کاهش سهم واردات از تولید ناخالص داخلی و افت سهم مصرف نهایی بخش خصوصی، تصویر اقتصادی را ترسیم می‌کند که در آن کیک اقتصاد کوچک‌تر شده و بخش واردات، سریع‌تر از سایر اجزا عقب نشسته است. اکنون با جهشی که نرخ مؤثر ارز وارداتی را در عمل دو برابر کرده، این پرسش کلیدی پیش‌روی اقتصاد ایران قرار دارد: تجارت خارجی در چنین فضایی به کدام سو خواهد رفت؟ آیا کاهش واردات می‌تواند به بهبود پایدار تراز تجاری بینجامد؟ و آیا صادرات، به‌ویژه در سایه تداوم درآمدهای نفتی، قادر است نقش لنگر ثبات را ایفا کند؟ پاسخ به این پرسش‌ها، صرفا در تحلیل گذشته خلاصه نمی‌شود، بلکه نیازمند ترسیم سناریوهای پیش‌رو و مقایسه مسیر ایران با کشورهایی است که پیش‌تر شوک‌های ارزی مشابهی را تجربه کرده‌اند. نکته درخورتوجه آن است که برای نخستین‌بار در سال‌های اخیر، ارزش صادرات سالانه ایران از حجم نقدینگی به نرخ روز پیشی گرفته و نسبت صادرات به GDP به سطوحی بی‌سابقه نزدیک شده است؛ وضعیتی که در نگاه اول می‌تواند نشانه قدرت بیرونی اقتصاد تلقی شود، اما در لایه‌های عمیق‌تر، پرسش‌هایی جدی درباره منشأ این رکورد ایجاد می‌کند. آیا این افزایش سهم، حاصل جهش صادرات است یا نتیجه فشرده‌شدن تقاضای داخلی و کوچک‌شدن اقتصاد؟ گزارش پیش‌رو، با تکیه بر داده‌های رسمی، تجربه تاریخی ایران و مقایسه با کشورهایی مانند ترکیه و مصر، تلاش می‌کند تصویری روشن از آینده تجارت خارجی ایران در آستانه ۱۴۰۵ ترسیم کند؛ آینده‌ای که در آن تراز تجاری، بیش از هر زمان دیگری، به متغیر کلیدی ثبات یا بی‌ثباتی اقتصاد کلان تبدیل شده است.

پیش‌درآمد یک شوک بزرگ‌تر

برای دومین بار در فاصله‌ای کمتر از یک سال، سیاست‌گذار ارزی تصمیم به جهش نرخ ارز در سامانه نیما و نزدیک‌سازی آن به نرخ بازار آزاد گرفته است؛ تصمیمی که این بار دامنه آن فراتر از گذشته رفته و حتی ارز واردات کالاهای اساسی را نیز در بر گرفته است. اگر میانگین وزنی نرخ مؤثر ارز وارداتی کشور در ۱۲ ماه گذشته محاسبه و با نرخ‌های جدید حوالی ۱۳۰ هزار تومان مقایسه شود، نتیجه روشن است: هزینه مؤثر واردات رسمی کشور به طور ناگهانی تقریبا دو برابر شده است. چنین تغییری، به‌ویژه در اقتصادی که به واردات وابستگی ساختاری دارد، نمی‌تواند بدون پیامدهای عمیق باقی بماند. برای درک بهتر آثار این تصمیم، رجوع به تجربه پاییز سال گذشته ضروری است. در آن مقطع، نرخ متوسط ارز در سامانه نیما حدود ۵۰ درصد افزایش یافت، درحالی‌که نرخ ۲۸هزارو ۵۰۰ تومانی برای بخشی از مصارف ثابت ماند. براین این سیاست، افزایش نزدیک به ۴۰درصدی میانگین هزینه واردات رسمی کشور بود. اکنون و با گذشت حدود یک سال، می‌توان آثار این شوک را در آمارهای تجارت خارجی و حساب‌های ملی مشاهده کرد. براساس داده‌های موجود، صادرات غیرنفتی کشور در ۱۰ ماه نخست امسال از نظر وزنی تقریبا بدون تغییر باقی مانده، اما از نظر ارزشی، تحت تأثیر افت قیمت جهانی مواد خام و نیمه‌خام که بخش عمده سبد صادراتی ایران را تشکیل می‌دهند، حدود شش درصد کاهش یافته است. در سمت مقابل، واردات با افت درخورتوجه ۱۵درصدی مواجه شده؛ کاهشی که بیش از هر چیز، از نبود کشش تقاضا در نرخ‌های جدید و افت توان جذب اقتصاد حکایت دارد.

کوچک‌شدن کیک اقتصاد از مسیر تقاضا

تصویر کامل‌تر را می‌توان در گزارش بانک مرکزی از تحولات اقتصادی کشور در نیمه نخست سال ۱۴۰۴ دید. طبق این گزارش، سهم واردات کالا و خدمات از تولید ناخالص داخلی، از ۲۸ درصد در سال قبل به ۲۵ درصد کاهش یافته است. هم‌زمان، سهم مصرف نهایی بخش خصوصی که موتور اصلی تقاضا در اقتصاد محسوب می‌شود، از حدود ۴۶ درصد تولید ناخالص داخلی به ۴۴ درصد تنزل کرده است. تفسیر این ارقام نشان می‌دهد افزایش نرخ ارز، هم‌زمان با تضعیف قدرت خرید خانوارها، باعث شده سهم تقاضای وارداتی در کل اقتصاد کوچک‌تر شود. از منظر تئوریک، این نتیجه قابل انتظار است؛ زیرا مصرف‌کنندگان، به عنوان مهم‌ترین عامل شکل‌دهنده تقاضای واردات، در مواجهه با جهش ارزی ناچار به عقب‌نشینی می‌شوند.

فشار فراتر از ظرفیت اقتصاد

اگر افزایش حدود ۴۰درصدی هزینه واردات در سال گذشته توانسته چنین اثر محسوسی بر حجم واردات بگذارد، جهش نزدیک به صددرصدی نرخ مؤثر ارز، پیامدهایی به‌مراتب عمیق‌تر خواهد داشت. این‌بار، تقریبا هیچ‌یک از متغیرهای کلان اقتصادی در سمت تقاضا، توان همراهی با این شوک را ندارند. رشد نقدینگی حدود ۴۵درصدی، تورم نزدیک به ۶۰ درصد و رشد دستمزدهایی که احتمالا در بهترین حالت به ۴۰ درصد خواهد رسید، همگی نشان می‌دهد که اقتصاد ظرفیت جذب چنین جهشی را ندارد. دراین‌میان، یک شاخص کلیدی بیش‌ازپیش جلب توجه می‌کند: ارزش دلاری تولید ناخالص داخلی کشور. با نرخ‌های جدید حوالی ۱۳۰ هزار تومان، کل GDP اسمی ایران به حدود ۲۰۰ میلیارد دلار می‌رسد؛ سطحی که از زمان آغاز سیاست ارز چندنرخی در سال ۱۳۹۰، کم‌سابقه و شاید کمترین مقدار باشد.

صادرات در نقطه‌ای بی‌سابقه

در چنین فضایی، صادرات سالانه کشور با احتساب نفت به حدود ۹۰ میلیارد دلار می‌رسد. این رقم، نه‌تنها نسبت به تولید ناخالص داخلی در یک رکورد تاریخی قرار می‌گیرد، بلکه برای نخستین بار به نرخ روز، از حجم نقدینگی کشور نیز فراتر می‌رود. این جابه‌جایی نسبت‌ها، نشانه‌ای از تغییر تعادل‌های کلان اقتصاد ایران است؛ تعادلی که می‌تواند پیامدهای غیرمنتظره‌ای در بازار ارز و سیاست پولی به همراه داشته باشد. هم‌زمان، افزایش نرخ ارز، یکی از مزمن‌ترین دغدغه‌های سیاست‌گذار مالی را نیز تا حدی کاهش داده است. براساس اظهارات رئیس سازمان برنامه و بودجه، نگرانی درباره کسری بودجه سال ۱۴۰۵ تا حد زیادی برطرف شده؛ موضوعی که در صورت تحقق، می‌تواند فشار دولت بر منابع بانک مرکزی را کاهش داده و به مهار رشد نقدینگی کمک کند.

امید به بهبود خالص تراز تجاری

با توجه به رویکرد تاریخی عبدالناصر همتی در دوران مسئولیت‌های پیشین مبنی بر نزدیک نگه‌داشتن نرخ نیما به بازار آزاد و با حذف کامل نرخ‌های ترجیحی، شرایط کنونی می‌تواند به بهبود خالص تراز تجاری کشور در افق یک‌ساله منجر شود. کاهش تقاضای واردات و افت سهم مصرف‌کنندگان از تولید ناخالص داخلی، در کنار ثبات یا رشد نسبی صادرات، ترکیبی است که به نفع تراز صادرات منهای واردات عمل می‌کند.

۳ پیامد غیرمنتظره یک سیاست پرهزینه

در صورتی که صادرات نفت با مانع جدی مواجه نشود، این وضعیت می‌تواند سه پیامد مهم و در عین حال عجیب به همراه داشته باشد. نخست آنکه نرخ ارز در سامانه نیما، در غیاب حضور فعال بانک مرکزی در سمت خرید، به دلیل مازاد عرضه نسبت به تقاضا، مستعد کاهش خواهد بود. دوم، بهبود قابل توجه رقم خالص صادرات، دست بانک مرکزی را برای مداخله در بازار اسکناس و مدیریت نرخ ارز آزاد بازتر می‌کند. و سوم، احتمال رشد معنادار نرخ ارز رسمی و غیررسمی در سال ۱۴۰۵، برخلاف انتظارات عمومی، کاهش می‌یابد. شوک ارزی اخیر، صرفا یک تصمیم قیمتی نیست، بلکه نقطه آغاز بازآرایی عمیق‌تری در ساختار تقاضا، تجارت خارجی و نسبت‌های کلان اقتصاد ایران است؛ بازآرایی‌ای که آثار آن به‌تدریج و در لایه‌های مختلف اقتصاد آشکار خواهد شد.

سیاست ارزی جدید و بازتعریف تراز بازرگانی

سیاست ارزی جدید ایران که بر هم‌گرایی نرخ‌ها و حذف کامل ارزهای ترجیحی استوار شده، در عمل تجارت خارجی را به کانون اصلی تعدیل اقتصاد کلان تبدیل کرده است. جهش نرخ مؤثر ارز وارداتی، بیش از هر بازار دیگری، معادلات واردات، صادرات و تراز تجاری را دستخوش تغییر کرده و ۱۴۰۵ را به سال آزمون این چرخش سیاستی بدل ساخته است. در این چارچوب، مسیر تجارت خارجی ایران را می‌توان ذیل سه سناریوی عددی متفاوت بررسی کرد؛ سناریوهایی که هریک به سطح متفاوتی از ثبات سیاسی، تداوم صادرات نفت و کنترل متغیرهای پولی وابسته‌اند.

سناریوی ثبات؛ تراز مثبت با موتور خاموش مصرف

در خوش‌بینانه‌ترین حالت، فرض بر آن است که صادرات نفت و میعانات بدون اختلال ادامه یابد، بازگشت ارز حاصل از صادرات با وقفه جدی مواجه نشود و سیاست‌گذار پولی از بازتولید شکاف بین نرخ‌های رسمی و آزاد پرهیز کند. در چنین شرایطی، صادرات کل ایران در سال ۱۴۰۵ می‌تواند در بازه ۹۵ تا ۱۰۰ میلیارد دلار قرار گیرد؛ سطحی که بیش از آنکه ناشی از جهش صادرات غیرنفتی باشد، حاصل پایداری درآمدهای انرژی است. در سمت مقابل، واردات تحت فشار نرخ ارز و ضعف تقاضای داخلی به محدوده ۶۵ تا ۶۸ میلیارد دلار عقب می‌نشیند. حاصل این دو روند، شکل‌گیری تراز تجاری مثبت در حدود ۳۰ میلیارد دلار است؛ عددی کم‌سابقه در دهه‌های اخیر. در این سناریو، نسبت صادرات به GDP به حوالی ۵۰ درصد نزدیک می‌شود، اما این افزایش سهم بیش از آنکه نشانه قدرت صادراتی اقتصاد باشد، بازتاب کوچک‌شدن اندازه دلاری اقتصاد و فشرده‌شدن مصرف خصوصی است. ثبات نسبی بازار ارز و کاهش فشارهای سفته‌بازانه، پیامد طبیعی چنین وضعیتی خواهد بود، هرچند این ثبات بر پایه انقباض تقاضای داخلی بنا شده است.

سناریوی میانه؛ تراز مثبت شکننده

در سناریوی محتمل‌تر، اقتصاد با نوعی ثبات شکننده مواجه است؛ صادرات نفت ادامه دارد اما با نوسان، رشد نقدینگی بالاتر از اهداف اعلامی باقی می‌ماند و تقاضای داخلی همچنان ضعیف است. در این وضعیت، صادرات کل در محدوده ۸۸ تا ۹۲ میلیارد دلار نوسان می‌کند و واردات به بازه ۶۸ تا ۷۲ میلیارد دلار می‌رسد. تراز تجاری همچنان مثبت است، اما در سطحی محدودتر؛ حدود ۱۶ تا ۲۰ میلیارد دلار. در این سناریو، سیاست ارزی جدید کارکرد اصلی خود را در مهار واردات ایفا می‌کند، نه در جهش صادرات. نسبت صادرات به GDP در محدوده ۴۵ تا ۴۷ درصد تثبیت می‌شود و بازار ارز در برابر شوک‌های خبری حساس باقی می‌ماند. هرگونه اختلال در صادرات نفت یا تشدید انتظارات تورمی می‌تواند این تعادل را به‌سرعت بر هم بزند.

سناریوی بدبینانه؛ بازگشت فشار ارزی

سناریوی سوم ناظر بر بروز شوک‌های سیاسی یا نفتی است؛ وضعیتی که در آن صادرات انرژی کاهش می‌یابد، دسترسی به منابع ارزی محدود و سیاست‌گذار ناچار به مداخله‌های پرهزینه ارزی می‌شود. در این حالت، صادرات کل ممکن است به ۷۰ تا ۷۵ میلیارد دلار سقوط کند، در حالی که واردات به‌دلیل نیازهای اجتناب‌ناپذیر تولید و کالاهای اساسی در محدوده ۶۸ تا ۷۰ میلیارد دلار باقی می‌ماند.

ادامه در صفحه ۴

تالار بورس

بازار در اسارت روند نزولی

دوشنبه ۲۷ بهمن ۱۴۰۴ بازار سرمایه روز سخت و پیچیده‌ای را پشت‌سر گذاشت. شاخص‌کل به سیاق یک هفته گذشته نزولی بود و ۵۹ هزارو ۲۸۳ واحد از ارتفاع خود را از دست داد و با منفی ۱.۵۳ درصد نزول به عدد سه میلیون‌و ۸۲۲ هزارو ۵۸۴ واحد رسید. شاخص هم‌وزن با ۰.۴۳ درصد ریزش به عدد ۹۷۶ هزارو ۸۹۵ واحد بازگشت و چهار هزارو ۲۶۴ واحد ریزش را پشت‌سر گذاشت. در بازار فرابورس هم معاملات منجر به افت ۱۵۷واحدی شاخص شد و عدد این شاخص را بعد از ۰.۵۴ درصد افت به ۲۹ هزارو ۱۱۴ واحد تنزل داد. هر روز که می‌گذرد، جان و رمق سهام‌داران برای حمایت از قیمت سهام‌شان نیز تحلیل رفته و این در ریزش‌های مکرر این روزها کاملا نمایان است. ارزش معاملات خرد به ۱۱ هزارو ۲۱۷ میلیارد تومان رسید و حدود ۳۹۳ میلیارد پول وارد بازار شد. نکته شایان توجه این بود که این پول ورودی عمدتا به سهام بزرگ و شاخص‌ساز بازار ورود کرده و بیش از آنکه به عنوان حمایت از بازار تعبیر شود، معنای حمایت از شاخص را دارد. صندوق‌های اهرمی به‌جز یکی، دو مورد همه در محدوده منفی تابلو معامله شدند و خروج پول نزدیک به ۸۰میلیاردی را شاهد بودند. حباب منفی این دسته در این روزها به ۲۰ درصد هم نزدیک شده و بحث‌های زیادی درباره نحوه مدیریت و بازارگردانی آنها در بین اهالی بازار در جریان است. صندوق‌های طلا روز ۲۷ بهمن را در شرایطی متعادل و متمایل به منفی پشت سر گذاشتند و در بازه صفر تا منفی یکی، دو درصد معامله شدند. همین شرایط در بازار انس جهانی هم برقرار است و انس جهانی طلا در اولین روز معاملات هفتگی خود در لحظه تنظیم این گزارش ۷۰۳۹ دلار قیمت خورده است. شرایط انس نقره جهانی هم چندان تفاوتی با رقیب گران‌بهای خود ندارد و انس نقره در این لحظه در حدود ۷۷ دلار قیمت دارد. صندوق‌های نقره بورسی هم در محدوده صفر تا منفی دو درصد دست‌به‌دست می‌شوند. تحلیلگران می‌گویند سهام کوچک بازار سرمایه به کف تاریخی خود سقوط کرده‌اند. نسبت ارزش بازار سهام شرکت‌های با مارکت کمتر از دو همت (۴۳ درصد بازار) به کمترین مقدار خود از سال ۱۳۸۹ رسیده است. این نسبت که در اسفند ۹۸ حدود هشت درصد و حتی در کف شهریورماه امسال ۳.۶ درصد بود، به ۲.۶ درصد رسیده است. این نشان می‌دهد بازدهی این شرکت‌ها در قیاس با شرکت‌های بزرگ به‌شدت افت کرده و به‌عبارتی فاصله بین سهام شاخص‌ساز با سهام کوچک به‌صورت تصاعدی افزایش یافته است (پارسیس تحلیل).

((آگهی مزایده عمومی یک مرحله ای))
شماره ۴۰۴/۱۰/۰۰/۱۹
نوبت دوم

شرکت سرمایه گذاری و توسعه کیش

● مزایده گزار : شرکت سرمایه گذاری و توسعه کیش(سهامی خاص)
● موضوع مزایده : " واگذاری قطعی قطعه زمین TS-76 واقع در فاز ۷ شهرک صدف با کاربری مختلط (مسکونی - خدماتی- تجاری) "
● مبلغ برآورد اولیه و تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار مطابق جدول به شرح ذیل:

قطعه	کاربری	منطقه	مساحت عرصه (مترمربع)	اعیان احداث ده(مترمربع)	ضوابط	جمع کل نقد و اقساط (ریال)	مبلغ سپرده شرکت در مزایده (ریال)	شرایط پرداخت	
TS-76	مختلط (مسکونی- خدماتی تجاری)	۲اقتصادی کیش	۴۵۰۸		ارتفاع مجاز ۳۵ متر با تعداد طبقات مجاز هفت طبقه روی همکف و سطح اشغال همکف ۵۰ درصد و سطح اشغال طبقات اول تا هفتم ۴۰ درصد و تراکم ۲۶۵ درصد با رعایت کلیه ضوابط و مقررات مربوطه	۷,۴۳۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۱۴۸,۴۰۰,۰۰۰,۰۰۰	نقدی	اقساط ۳۶ ماهه (بدون کارمزد)
							۴۰ درصد	۶۰ درصد پیشنهادی

● **تاریخ فروش اسناد مزایده :** از تاریخ درج آگهی(دوشنبه ۱۴۰۴/۱۱/۲۷) در سایت شرکت (idctender.kish.ir) تا پایان وقت اداری روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۰۳
● **آخرین مهلت زمان تحویل اسناد مزایده :** از تاریخ درج آگهی فروش اسناد تا پایان وقت اداری روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۱۰
● **محل های فروش اسناد مزایده و تحویل پاکات:**
دفتر مرکزی: جزیره کیش- لوپ دیدار- خیابان برج صدف- برج صدف- طبقه سوم - دبیرخانه کمیسیون معاملات شرکت سرمایه گذاری و توسعه کیش - تلفن ۴۴۴۵۳۳۵۳ -۰۷۶
دفتر تهران: بزرگراه نلسون ماندلا- بالاتر از چهارراه شهید حقانی (جهان کودک)- نبش خیابان کیش- ساختمان منطقه آزاد کیش- شماره ۴۵ - طبقه همکف تلفن: ۸۸۸۸۰۲۶۰- ۸۸۷۷۱۹۰۳ -۰۲۱
سامانه اینترنتی مزایده ها و مناقصات شرکت سرمایه گذاری وتوسعه کیش idctender.kish.ir (صرفاً فروش)
● **مبلغ فروش اسناد مزایده:** ۱۵,۰۰۰,۰۰۰ (پانزده میلیون) ریال وجه نقد که می بایست به حساب شماره ۷۰۰۸۳۳۴۶۴۵۹۰ به شماره شبا IR۸۴۰۶۱۰۰۰۰۰۰۰۷۰۰۸۳۳۴۶۴۵۹۰ نزد بانک شهر شعبه پردیس کیش به نام شرکت سرمایه گذاری و توسعه کیش واریز گردد.
مبلغ خرید اسناد از طریق سامانه اینترنتی شرکت ۱۰,۰۰۰,۰۰۰ (ده میلیون) ریال می باشد.
● نوع سپرده شرکت در مزایده که می بایست به یکی از سه روش ذیل ارائه شود :
ارائه ضمانتنامه بانکی بدون هرگونه قید و شرط به نام مزایده گزار مطابق ضوابط مندرج در اسناد مزایده با اعتبار سه ماه و قابل تمدید برای سه ماه دیگر
چک بانکی تضمینی در وجه شرکت سرمایه گذاری و توسعه کیش.
رسید واریز نقدی به حساب شماره ۷۲۱۷۱۱۶۲۵۹۶۵۷۱ به شماره شبا IR ۰۷۰۶۰۰۷۲۱۷۰۱۱۰۶۲۵۹۶۵۷۰۰۱ نزد بانک قرض الحسنه مهر ایران به نام شرکت سرمایه گذاری و توسعه کیش.
● **شرایط موضوع مزایده:**
پرداخت مبالغ پیشنهادی بصورت ۴۰ درصد نقد ، ۶۰ درصد طی اقساط ۳۶ ماهه (بدون کارمزد)
کلیه پیشنهاددهندگان در صورت تمایل و پس از خرید اسناد می توانند با هماهنگی مدیریت سرمایه گذاری و فروش با شماره ۴۴۴۵۳۳۵۳ -۰۷۶ (داخلی ۱۱۰ و یا ۱۱۷) موبایل : ۰۹۳۴۷۶۸۲۵۰۸ از محل موضوع مزایده بازدید نمایند.
برنده مزایده می بایست پیش پرداخت را صرفاً بصورت نقدی واریز و اصل فیش واریزی را به امور مالی شرکت تحویل نماید.
امکان تهاتر مطالبات و یا ارائه اعلامیه مالی توسط پیشنهاددهندگانی که دارای مطالبات از سازمان منطقه آزاد کیش، و شرکتهای تابعه می باشند وجود نداشته و امکان تسویه مطالبات با تعهدات مالی مندرج در شرایط اسناد مزایده وجود ندارد.
سایر شرایط:
هزینه درج هر دو نوبت آگهی وکارشناسی رسمی دادگستری به عهده برنده مزایده می‌باشد.
شرکت کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی در مزایده آزاد است.
به پیشنهادهای فاقد امضاء، مشروط، مخدوش و پیشنهادهایی که بعد از انقضای مدت مقرر در آگهی واصل شود، مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.
به پیشنهادهای فاقد سپرده، سپرده های مخدوش یا کمتر از میزان مقرر، چک شخصی و نظایر آن ترتیب اثر داده نخواهد شد.
حداقل تعداد پیشنهادات واصله در مرحله بازگشایی پاکات "الف" و "ب" سه پیشنهاد و برای پاکات "ج" دو پیشنهاد می باشد.
پاکات در ساعت ۱۰ صبح روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۱۲ در جلسه کمیسیون معاملات در مرکزهمایش های بین المللی کیش بازگشایی خواهند شد.
حضور متقاضیان یا نماینده تام الاختیار پیشنهاد دهندگان در جلسه بازگشایی پاکات "ج" در صورت ارائه معرفی امه کتبی، مجاز می باشد.
مزایده گزار در رد یا قبول هر یک از پیشنهادات مخیر خواهد بود و ارائه اسناد مزایده هیچگونه حقی برای پیشنهاددهندگان ایجاد نخواهد کرد.
سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد مزایده درج گردیده است.
جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۴۴۴۵۳۳۵۳ -۰۷۶ موبایل ۰۹۳۴-۷۶۸۲۵۰۸ تماس یا به سامانه اینترنتی مزایده ها و مناقصات شرکت سرمایه‌گذاری وتوسعه کیش idctender.kish.ir مراجعه فرمایید .

شرکت سرمایه گذاری و توسعه کیش
دبیرخانه کمیسیون معاملات